

Picea abies 'Pumila Glauca'

świerk pospolity 'Pumila Glauca'



Szeroka, płaska odmiana świerka, początkowo o kulistym, a później płaskokulistym pokroju. Bardzo podobna do P.a. 'Pumila' i P.a. 'Pumila Nigra'. Starsze okazy szerokie, często rozpadają się i wyglądają jakby składały się z kilku osobnych roślin. Wzrost powolny. Po dziesięciu latach ma około 1 m wysokości i 2 m szerokości. Gałęzie rozpostarte. Gałązki gęsto ułożone. Igły krótkie, 10-12 mm dł., wąskie i spłaszczone, zielone z białymi szparkami, które nadają roślinie niebieskawy odcień. Małe wymagania glebowe. Tak jak wszystkie odmiany świerka pospolitego źle toleruje zanieczyszczenia i suche miejskie powietrze. W takich miejscach roślina może być niszczone przez prędziorki. Najlepiej rośnie na glebach gliniasto-piaszczystych, próchnicznych, o umiarkowanej wilgotności, lekko kwaśnych; na stanowiskach nasłonecznionych lub lekko zacienionych. Odmiana polecana do sadzenia w ogrodach skalnych, na wrzosowiskach i rabatach.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Gabriel Tomżyński

pochodzenie	pierwsza publikacja: Veitch jako Abies excelsa pumila glauca 1881
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	płaskokulisty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone

nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe rabaty soliter (pojedynczo)
strefa	4

autor opisu tabelarycznego: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

